

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	חל אביב
20:50	20:07	19:08	ירושלים
20:54	20:10	19:06	חיפה
20:51	20:08	19:09	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

רחוקים מאבא

נכון, השנים הרבות שחלפו מאז, כמעט 2000 שנה מאז גלינו מארצנו, עלולות להקהות את הכאב ולהרדים חלילה את הגעגוע. לא נכחד כי כל יהודי השרוי בדאגותיו ובטרדותיו האישיות, מתקשה במשך השנה לייחד זמן מחשבה להתבונן ולחוש את הצער והכאב על חורבן בית המקדש.

כי אכן כן, למרבה הצער, עודנו רחוקים מאבא. הגלות הנוראה שאנו שקועים בה, לא רק שהיא הבסיס לצרות העוברות עלינו, הרדיפות, המחלות, האתגרים והייסורים שלנו, אלא היא בעיקר המרחיקה אותנו. מרחיקה אותנו מלחוש קרבת אלוקים אמיתית, מדחיקה מאיתנו את היכולת להתרפק באמת על אבא שבשמים בביתו ובמשכנו, לא מאפשרת לנו לכפר על חטא אם נכשלנו חלילה, ואפילו לא נותנת לנו לחיות בצורה המוארת והזכה בה חיו יהודים בזמן שבית המקדש היה קיים.

זהו כואב, כואב מאוד. כי לו זכינו, כבר היינו היום נגאלים, שבחים בנין ירושלים וששים עבודת הכהנים. לו זכינו, היו דרכי ירושלים מלאות בעולים לראות ולהיראות, להביע הודאה בקרבן תודה, לבקש בקשה בהגשת עולה, או לכפר על חטא בהעלאת קרבן חטאת. ואז, היינו חשים את בורא עולם איתנו, היינו מרגישים את התחושה שאין דומה לה: להיות קרוב ואהוב אצל בורא עולם, לדבר אתו בפתיחות, לחוש אותו בכל רגע בחיים!

לכן אנו מתגעגעים, ולכן אנו כה אבילים. האבלות שלנו היא על החורבן הנורא, על הר ציון ששטם, על הגלות המתמשכת וצרותיה המתברבות, אבל בעיקר – יש בה ערגה וכיסופין. ודווקא לכן, הזכות להיות חלק מהאבל הזה אינה מובנת מאליה...

כי להתאבל – זה לחוש את החסר, להרגיש את הכאב, להיות את האובדן. להתאבל זה להיות מסוגל להעריך את הזכות, ומשם – יבקע קול בוכים ונהי אינסופי. להתאבל זה להרגיש את הגעגוע צורב בלב, ולכן האבל והכאב כה בוערים בנשמה. זהו אבל אמיתי, ולכן – לא כל אדם זוכה בו... (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

על מה צריך לבכות

כשהיה בית מקדש עומד על תילו לא היה חסר לנו כלום ועל זה צריך לבכות

בתורה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - בתוך כל אחד ואחד, בתוכם ולא בתוכו, אומרים צדיקים: בורא עולם אומר אני מבקש שכל יהודי יעשה עצמו מקדש! יקדש עצמו בתורה במצוות הוא עצמו מקדש קודש קדשים! כל יהודי הוא בית המקדש, מוח של יהודי זה קודש קדשים!! עלינו להעריך את עצמינו ואת מעשינו!! אם כן צריך אדם להיות קרוב לתורה, כי אם הוא רחוק מהתורה ועושה עבירות על ימין ושמאל, הרי הוא כמו מקדש העולה בלהבות ונשרף אם רחוקים אנו מהתורה ולא עושים רצון ה' לא עמלים בתורה, לא שומרים שבת, הלב שלנו כמו קודש קדשים בבית המקדש וכשהוא מלא יצרים הרי זה כמו בית מקדש העולם בלהבות ונשרף רבות!! נורא נורא! איזה חיים הם בלי תורה! הלב שותת דם איזה קלקולים נוראים אנו רואים!!

בספרים הקדושים שואלים הרי אנו יודעים בר מינן אדם אבל יושב שבעה, הסדר הוא כך, שביום ראשון הוא אונן אחריתה כיום מר, לא מקיים מצוות, עד הקבורה, לא מניחים תפילין, אבלות יום א' דאורייתא. אח"כ אבלות שבעה ימים, אחר כך יש אבלות שלושים שיש לה דינים מיוחדים משלה, אחר כך נמשכת האבלות למשך השנה דינים קלים יותר, מותר כבר כמה דברים. אחר כך אין אבלות, מכאן ואילך לא מתאבלים יותר, שוכחים, פעם בשנה עושים תיקון אזכרה.

ואילו בית המקדש האבלות בדרך הפוכה. הולך ומחמיר, מתחילים בין המצרים מי"ז בתמוז כמה דיני אבלות, אחר כך מגיע ראש חודש אב מעטין בשמחה, אחר כך מגיע שבוע שחל בו שהוא חמור אחר כך ערב תשעה באב יותר חמור, ולפנות ערב אסור לאכול בשר בסעודה מפסקת כמי שמתו מוטל לפניו, ואחר כך תשעה באב, צום ואבלות עשרים וארבע שעות באבלות חמורה. בסדר הפוך מאצל אבלות ל"א, ושואלים הספרים הקדושים למה אצל חרבן הבית הולך ומחמיר ונפטר הולך ויורד, ואומרים ה"ס"ה אדם שנפטר לו אבא או אמא בר מינן הרי זה טבעי לא צריך להתעורר באיזה צער איום ונורא עד שנחמדים אותו שירד הצער, שאיש לא ידע מצער, כל השנה נחמדים יש צער, כיון שיש חגים וזכרים הוא אינתו בחג זה במקום זה, ועכשיו לא פה, כך וזכרים, אבל לאחר שנה שניה כבר התרגלו והצער לא כ"כ גדול, גם שנה שעברה כבר לא היה, וגזירה

על המת שישכח מן הלב, אבל לענין חרבן בית המקדש הלב שלנו מת, מת!! צריך לעבור מבין המצרים עד ראש חודש אב כדי שלאט לאט נוכל להבין ולהרגיש את החורבן כדי שנוכל לבכות שלוש שבועות כדי שיפתח הלב, ולאחר כל זאת הלב סתום וחתום! רבותי! הלב שותת דם ובוכה איך אפשר לא לבכות על צער השכינה, כל מיני שטויות והבלים נכנסים לנו, עליהם אנו בוכים, מהם אנו מצטערים. ושוכחים את השורש של כל הרע, את החרבן, אם היה בית המקדש לא היה לנו כל הרע.

יש משל נורא על מלך שהיה לו בן שיצא לתרבות רעה, הוא היה מפונק מאד והיה מתתחצף לאביו, ומנתהג עם אנשים בחוסר נימוס וכבוד, ולא היתה ברירה לצורך חינוכו אלא לשלחו למקום רחוק שיכיר את החיים הקשים, שיבין שהחיים אינם הפקר, שיש סיבה ומסובב, שיש השקעה ותוצאה, ציוה המלך שישלחוהו שיעבוד ברפת ואולי שם יהיה בן אדם. עברו חמשה חודשים האבא המלך מתגעגע לבן ואומר לשרים שלו, אני רוצה ללכת לראות אותו, אני מתגעגע. נוסע המלך ומגיע לשם ורואה את בנו המעודן ומפונק עובד קשה וטובע בבוץ בפרש הבהמות, הבן רואה את האבא שמח ורוץ אליו, והוא מגפפו ומנשקו ואומר לו עדיין לא תמו ימי חינוכך, אבל בני מה תבקש ואני אתן לך, אמר לו הבן אבא, שמע אני עובד בבוץ אני מכניס את הרגל בבוץ הנעלים נשארם בבוץ אולי תביא לי שרוכים שאוכל לקשור את הנעלים. שמע זאת המלך, והבין לאיזה שפלות התדרדר בנו, איזה הרגשות כהות יש לו! בכה המלך בני לאיזה שפל מדרגה הגעת, לאן ירדת, אתה מבקש שרוכים, תאמר לי אבא אחזור נא לארמון, אתה נסין! כשהיית בארמון מה היה חסר לך שרוכים את מבקש?! מה אנו מבקשים תן לי רכב תן לי זה ותן לי זה, אתה נסין!! תבקש רבוננו של עולם השיבנו אליך, בנה בית המקדש!! החזר את השכינה!!

כשהשכינה הקדושה תהיה אצלנו, יהיו שמחות יהיה בטחון יהיה הצלחה, לא יהיו מלחמות, לא יהיה צה"ל. מבקשים שרוכים, במקום להגיד אבא די, רוצים אנו אותך, את אור פניך, לאיזה מצב הגענו!! שנזכה לבניין בית המקדש בקרוב ממש ברחמים גמורים אמן! שבת שלום ומבורך.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תפילה שהופכת עולמות

טוב. ראש הישיבה אירס את בתו, ועוד אחד מאנשי הצוות אירס שלוש בנות, בתוך חודש וחצי בלבד. ארבע בנות מעוכבות שידוך זכו לשידוך.

ואז, ביום בו הגיע אברהם אברג'ל לישיבה שוחח ראש הישיבה עם אביו וביקש לדעת כיצד קרה הדבר שלמרות שבדרך הטבע לא היה לבן סיכוי להתקבל, למעשה הוא התקבל נגד כל הסיכויים. איך קרה הדבר הזה שבאופן כה פלאי ובטעות כה מזרה לבסוף התקבל הבן לישיבה הנכספת?

אביו של הבחור גילה כי לאורך כל תקופת הלחצים והתחנונים רעייתו לא עזבה את ספר התהילים מידה. "אני סברתי שזו תפילה שווא, אם הבחור לא מתקבל כי אין מקום אז אין מקום", התוודה האב באוזני ראש הישיבה, "אבל רעייתי סברה אחרת, ולא הניחה את ספר התהילים ולו ליום אחד. שעות ארוכות בכתה והתפללה כי בנה יתקבל, ולבסוף כך אכן קרה, באופן פלאי שמעל לדרך הטבע".

"לא יאומן", קרא ראש הישיבה בהתרגשות, "ראו עד כמה כוחה של תפילה. לא היה לבחור כל סיכוי, גם הפניה מהגר"ח קניבסקי לא הגיעה בענייניו, ובכל זאת התפילות של אמו יצרו ישועה פלאית כפולה ומכופלת. הבחור התקבל בעקבות טעות בזיהוי בגלל שמות משפחה זהים, וארבע בנות התאסרו במהירות למעלה מדרך הטבע והכל בזכות תפילותיה של האם, שהובילו לכל ההתפתחות המופלאה הזו".

הבה נתפוס את התפילה בכל הכוח, ונאמצנה אל ליבנו. בכל עת נוכל להתפלל, ובוודאי בשלוש המתנות היומיות שניתנו לנו: שחרית מנחה וערבי. הבה נתפלל בכל הכוח, עם כל העוצמה, זה יכול להפוך עולמות, וזה מה שיביא לנו בעזרת ה' את הישועה הנכספת.

עברו שניות אחדות וראש הישיבה הבין. הבחור אברהם, שקיבל הודעה כי התקבל, אינו הבחור למענו פנה הגר"ח קניבסקי. הפניה הגיעה עבור הבחור יוסף אברג'ל, שקיבל תשובה שלילית לפני מספר שבועות, ומאז הוריו לא התקשרו, ושמו נשכח מלב. ואילו אברהם אברג'ל שקיבל הודעה מהמזכירות כי התקבל, זו הודעה מוטעית שלא ניתן לחזור ממנה.

בבת אחת חלחלה ההבנה לראש הישיבה. במקום לא לקבל אף אחד מהם, שניהם התקבלו. יוסף התקבל בהודעה מהגר"ח א מן כי ראש הישיבה הסכים לקבלו, ואילו אברהם התקבל בהודעה ממזכירות הישיבה שסברה שהוא הוא הבחור המדובר ולמענו פנה הגר"ח. מה עושים עכשיו?

הוא הפנה את השאלה אל הגר"ח א מן, ששאל את הגר"ח קניבסקי, והתשובה היתה- מכיון שכך גלגלה ההשגחה העליונה, אין מנוס מלקבל את שניהם, והוא בטוח בכשרונם של ראש הישיבה למצוא פתרון לסוגיית חוסר המקום.

ראש הישיבה שמע את התשובה והבין מיד כי הדבר ידרוש ממנו מאמץ גדול עד כדי למעלה מדרך הטבע למצוא מקום לשני בחורים, שבדרך הטבע אין להם מקום. כששמע הגר"ח קניבסקי כי עד כדי כך גדול המאמץ הדרוש, הגיב ואמר: "בזכות זאת יוושע ראש הישיבה באופן של למעלה מדרך הטבע".

ראש הישיבה שמע את הדברים ואמר מיד: "יש לי בת מבוגרת הזקוקה לשידוך, ובבית של אחד מאנשי הצוות יש שלוש בנות מבוגרות הזקוקות לשידוך. אנחנו בהחלט זקוקים לנס שמעל לדרך הטבע כדי לשמח את כולן ובעונה אחת".

הגר"ח קניבסקי שמע את הדברים, ובירך כי הבנות כולן תמצאנו את זיווגן מהה ראש הישיבה התרגש מהברכה ומיהר לבשר לבני משפחתו שהתחילו להמתין למימוש הברכה. והלא יאומן קרה. בתוך חודש וחצי נשברו ארבע צלחות במזל

עלינו לתפוס את אומנות אבותינו בדינו, להתפלל ולא להרפות, ונדע כי בכוחה של תפילה לחולל נפלאות. לפנינו סיפור נפלא שסיפר הרה"ג רבי גואל אלקריף שליט"א, על שני בחורים מצוינים אשר ביקשו להתקבל לזמן אלול התשע"ז לאחת הישיבות:

ראש הישיבה ספק את כפיו באכזבה בגלל העובדה שאין מקום בישיבה. בצער רב, ביקש ממזכיר הישיבה להתקשר ולהודיע להם כי הם מצויינים, אך אין מקום: "לא נוכל לקבל בחור שאין לו כיסא לשבת". המעניין הוא, שלשני הבחורים יש אותו שם משפחה, שמו של בחור אחד יוסף אברג'ל והוא ביקש להתקבל לשיעור א' בישיבה, ושמו של השני אברהם אברג'ל והוא ביקש להתקבל לשיעור ג' בישיבה. המזכיר התקשר והודיע להם על מצוקת המקום, וכי הם לא התקבלו.

בעוד שנראה כי הוריו של יוסף קיבלו עליהם את הדין בהכנעה, הוריו של אברהם לא הפסיקו את מסע הלחצים והתחנונים. מדי יום התקשרו והתחננו על נפש בנם. אולם ראש הישיבה נאלץ להתעקש ולהשיב פניהם ריקם כי כשאין מקום פשוט אין. ואז, בשעת צהריים אחת הגיעה שיחת טלפון שהכריעה אחרת.

על הקו היה הרה"ג ר' אליהו מן שליט"א, ממקורבי הגאון מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א, שהתקשר בשמו וביקש כי ראש הישיבה יעשה כל מאמץ ויקבל את הבחור אברג'ל. בעקבות שיחת הטלפון הזו התקשה ראש הישיבה להישאר אדיש, ואמר כי למרות שאכן אין מקום, לא יוכל להשיב את בקשת הגר"ח קניבסקי ריקם. ראש הישיבה ניגש למשרד וביקש מהמזכיר לשוב ולהתקשר להוריו של אברהם אברג'ל ולהודיע להם כי בנם מתקבל לישיבה.

ההורים התרגשו לשמוע את הבשורה, וכלל לא ידעו מה עומד מאחוריה. חלפו כמה שעות, ולפתע קרתה התפתחות לא צפויה בעליל. הוריו של הבחור יוסף אברג'ל שכבר שבועות ארוכים לא יצרו קשר, התקשרו להודות לראש הישיבה על הסכמתו לקבל את בנם, כפי ששמעו מהגר"ח א מן, שבישרם על כך.

"אנחנו בהחלט זקוקים לנס שמעל לדרך הטבע כדי לשמח את כולן בעת ובעונה אחת..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות תשעה באב

א. בתשעה באב ארעו חמישה דברים: 1. נחרב בית המקדש הראשון. 2. נחרב בית המקדש השני. 3. נגזר על עם ישראל שיצאו ממצרים מגיל 20 שנה ועד 60 שנה שלא להיכנס לארץ ישראל. 4. העיר ביתר שהיתה עיר גדולה בארץ ישראל נפלה בידי הרומאים ונהרגו שם אלפי רבבות מעם ישראל. 5. טורנוסרופוס הרשע חרש את ההיכל וסביבו.

ב. וביום זה חז"ל קבעו חמישה עינוים: 1. אסור לאכול ולשתות. 2. אסור תשיש המיטה. 3. אסור רחיצה. 4. אסור לסוך את הגוף בשמן או במשחה. 5. אסור לנעול נעליים של עור.

ג. כל האיסורים הללו נוהגים מתחילת הצום ועד סופו (מליל ט' באב משקיעת החמה ועד צאת הכוכבים של ט' באב) ואיסורים אלו נוהגים בין באנשים בין בנשים.

ד. אסור לרחוץ גופו בין במים חמים בין במים צוננים אפילו מקצת גופו (כגון ידיו או רגליו), ואפילו להושיט את אצבעו במים, אולם כל האיסור זהו דווקא ברחיצה של תענוג אבל אם ידיו מלוכלכות בבוץ וכדומה מותר לו לרוחצם כיוון שאינה רחיצה של תענוג.

ה. בבוקר שקם מהשינה יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו ויטול שלוש פעמים לסירוגין ויברך על נטילת ידים, וכן אם יצא מבית הכסא ועשה צרכיו יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו. אולם לא ירחץ פניו, אלא לאחר שניגב ידיו במגבת ועדיין ידיו לחות קצת יכול להעבירם על פניו, וכן מי שיש ליפלוף בעיניו ודרכו לרוחצו במים יכול לרחוץ ולהעבירו מעל עיניו כי אין רחיצה זו לשם תענוג.

ו. אישה שרוצה לבשל אוכל למוצאי הצום מותר לה לרחוץ את המאכלים במים (והמנהג להכין צרכי הסעודה למוצאי הצום רק אחרי חצות היום).

ז. אסור לנעול מנעלי עור אפילו שגורב גרבים על הרגל וכן אסור אפילו אם הנעלים מחופות עור, אבל נעליים מגומי או בד ושאר מינים מותר וכן מנעל שיש בראשו רצועת עור מותר ללבושו משום שהרצועה נועדה כדי שהנעל תאחז ברגל ולא נועדה להגן על הרגל.

ח. אסור לסוך בשמן או משחה אפילו מקצת גופו אבל מי שיש לו חתכים מותר כי זו אינה סיכה של תענוג אלא לרפואה.

ט. אסור ללמוד תורה בתשעה באב משום שהתורה משמחת לב האדם כדכתיב "פקודי ה' ישרים משמחי לב" וכן אסור ללמוד משנה או גמרא והלכה, ומ"מ מצות חיוב לימוד תורה נוהגת גם בתשעה באב ולכן ילמד בדברים המותרים שהם דברים הרעים כגון ספר איוב, דברים הרעים בספר ירמיה, מדרש איכה (וידלג על קטעי הנחמה שיש שם) הלכות אבלות נידוי וחרם, גמרא מסכת גיטין דף נ"ה עמוד ב' בסוף עד דף נ"ח עמוד א' העוסקת בענייני החורבן, וכן ספרי מוסר המעוררים את ליבו של האדם לתשובה.

י. אין לקרוא תהילים בתשעה באב 023.1 מכלל מקום אם זה דרך בקשה ותפילה על חולה מותר, וכן יש להקל למי שאינו בקי ללמוד תורה ויש חשש שיתבטל לגמרי, וכן לנשים יש להקל באמירת תהילים.

יא. אסור לומר לחברו שלום בתשעה באב ואם הקדימו לו שלום יענה בשפה רפה ובכובד ראש, ומכל מקום מותר מעיקר הדין לומר בוקר טוב או ערב טוב אולם טוב שגם את זה לא לומר, ומותר לשאול את חברו בצום איך הוא מרגיש ואינו נכלל באיסור שאילת שלום.

יב. אסור לצחוק ולנהוג בקלות ראש בתשעה באב, ולכן לא יטייל אדם אפילו לבדו בתשעה באב בעיר כדי שלא יבוא לידי קלות ראש, אולם פשוט שמותר ללכת לצורך בית הכנסת או לקנות דברי מאכל לצורך סעודת הערב.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

השפעת המיקום שלי במשפחה

מהדוגמאות שהבנו בשבועות שעברו עולה כי המיקום במשפחה והזמן שבו נולד הילד, יכול להשפיע רבות על התפתחותו ועל הרגשות שילוו אותו בהמשך החיים. זאת, מצד הציפיות שלו מעצמו, הציפיות של הסביבה ממנו, והפרשנות שהוא מייחס לדרך בה מתייחסים אליו. החוויות שהילד עובר בשנותיו הראשונות, גם יקבעו אם הוא יחיה בשלום וירגיש נוח עם הסביבה, אם יילחם על שלו במרירות ובקנאות, או שיתן לאחרים לדרוס אותו בגלל ההרגל והתחושה שזה מקומו. כמנין האנשים עלי אדמות, כך מנין האפשרויות והצירופים שיכולים להיות בהשפעת המשפחה על כל ילד וילד. כל ילד הוא עולם בפני עצמו, כל אחד וראיית המציאות בדרך המיוחדת לו.

חשוב להדגיש: מה שקובע בהתפתחות הנפשית של הילד, אלו התחושות שלו - מה הוא הרגיש וכיצד הוא חווה את מה שקרה סביבו ואת הדרך בה התייחסו אליו. ה'אמת' ממש לא רלוונטית ולא קובעת. ולכן, כל ויכוח, מצד הורים או אחים למשל, שהוא טועה וזה לא היה כך, לא יעזור ולא ישנה במאומה. החוויה שלו היא החורצת את גורלו, ועם זה עלינו להתמודד.

ככל שהילדים מתבגרים הם לומדים להסתכל על מה שקרה איתם בעבר בצורה מאוזנת יותר, ומצליחים לנטרל את הרגשות השליליות שהיו להם בילדותם. גם אם לא כולם, הרי לפחות חלקם. אבל יש לא מעט מקרים של אנשים שנושאים את מאבקי הילדות שלהם עד זקנה ושיבה טובה, במריבות, בשנאה או בקנאה - גלויה או נסתרת, וכל חייהם מושפעים מזה. מבחינה חינוכית, ברור שעלינו ללמד את הילדים שלא לנצל את מקומם לרעה. וכדלהלן:

את הילד הבכור, לדוגמה, חשוב ללמד שעל אף היתרון שלו המקנה לו פריבילגיות מסוימות, כגון ללכת לישון מאוחר יותר, חשוב שילמד איך לא לנצל את מעמדו, ובודאי שלא ינהג בשחצנות ובהשתלטות מדכאת כלפי הקטנים ממנו.

באשר לילדים הצעירים המקנאים במבוגרים מהם, עלינו לדעת שאי אפשר לעקור את הקנאה מלב האדם, אבל נוכל להשתדל לרכך אותה באמצעות יחס ותשומת לב מיוחדת שנקפיד לתת לכל אחד ואחד מן הילדים, ובאמצעות המאמץ שלנו שלא להבליט את מה שאנו מרגישים, כאשר זה עלול לפגוע במי מהילדים.

בן הזקונים - נקפיד שלא לפנק ולא לקלקל אותו באמצעות יתור על הדרשות והפלייתו מן השאר. כאשר הוא יכול, נטיל עליו את האחריות לשאת בעול שווה בשווה. כמו כן, נזהר שלא לעמוד באופן אוטומטי לצידו מול אחיו הגדולים יותר, או מול חבריו ומחנכיו במוסדות החינוך.

על זו הדרך, כאשר ההורים יהיו ערניים וישימו לב למתרחש בין הילדים, הם יעשו כל מאמץ לאזן את הדברים, לחזק את החלש ואת הטעון טיפוח, ולהכניס לפרופורציה את החזק שיועד לבלוט ולמשוך תשומת לב על חשבון השני, וכן, להעמיד במקומו את החזק שמדכא מישהו מבין אחיו, ולחילופין, ללמד את החלש שנסוג מושפל ופגוע, איך לעמוד על שלו ולא להיבהל, ואולי אף להחזיר מלחמה בעת הצורך.

נדגיש שוב, שהנושא רחב עד מאוד והאירועים שיכולים להשפיע על התפתחות הילד והבית רבים ומגוונים. נגענו רק בחלק מהם, בכדי להתבונן ולהבין עד כמה כולנו מושפעים, כל אחד מסיפורו האישי ומהצורה והאווירה שבה הוא גדל, ואיך כל זה משפיע על הדרך שבה יתנהלו הקשרים והיחסים במשפחה.

בשולי הדברים, חשוב שכולנו נזכור ואף נחנך את ילדינו לכך: בסופו של דבר, כל אחד אחראי על חייו. ללא קשר למה שהורינו עשו ולאין שהתייחסו אלינו בבית, החובה מוטלת על כל אחד ואחד מאתנו ללמוד איך לנטרל את השפעתו השלילית של העבר. אנו חבים זאת לעצמנו, וכלפי בני ביתנו וילדנו הצעירים, על מנת שלא נעביר אליהם את טעויות העבר, את השגיאות שנעשו בנו. בחיים כמו בחיים, לא מספיק להיות צודק, אלא חשוב גם להיות חכם ולעשות מה שנכון ומועיל.

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

להשתמש עם השכל

ובוחן לב וחוקר כליות. כי מי שאינו מאמין באשר הוצאתיך מארץ מצרים - אף באנוכי ה' אלוקיך אינו מאמין, ואין זה ייחוד שלם, כי זה הוא סגולת ישראל על כל העמים, וזה יסוד כל התורה כולה".

אין ספק כי בהתחזק אמונת ההשגחה באדם, תשתנה כל צורת התנהגותו, רק על ידי אמונה חושית בהשגחה יוכל להגיע למצב שבישיבתו, תנועותיו ועסקיו הוא יהיה "לפני מלך גדול". דווקא אמונה זו היא "סגולת ישראל ויסוד כל התורה כולה". אי לזאת, יש להמשיך בהתלמדות זו תקופה ממושכת, עד שאמונת ההשגחה תהפך לקניין בנפש.

9. לידע שהקדוש ברוך הוא אוהבו לאדם יותר מכול ואז יהא ביטחונו בו לא ייתכן שיבטח האדם במישהו, וישים תלותו בו לכל צרכיו שיספקם לו, אם לא שידע בו שהוא אוהבו וחפץ בטובתו כפי ערך בקשתו, וככל שתגדל הבקשה וההצטרפות כן צריך שידע שזה שבוטח בו אוהבו ביותר ועד כדי לספק לו צרכיו כפי הצריך לו. לא ייתכן שיגיע האדם לבטוח בה' אם לא שיהא ברור לו שה' אוהבו וחפץ בטובתו ועד כדי לתת לו חיים, פרנסה וכל צרכיו, ואהבה זו אינה תלויה בדבר, אלא בכל מצב ובכל זמן, והעובדא שמצוות הביטחון היא בכל מצב ובכל זמן. אם כן בהכרח אהבת ה' לאדם היא בכל מצב ובכל זמן שהרי זה תלוי בזה.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

לפעמים אנו מגיעים לצומת דרכים, מתי לבטוח על הקב"ה ומתי לעשות השתדלות, צריל להיזהר שלא לערבב את התחומים, תחום ההשגחה העליונה ותחום חיובנו להשתמש בשכלנו להכריע במעשינו.

לדוגמא, הנפגש עם בת לשם שידוך מוכרח להכריע בשכלו והרגשתו אם היא מתאימה לו, ואין לו לצפות לסימן מאת ההשגחה העליונה אם היא רוצה בשידוך זה אם לא. הרי לזה נתן לו הקדוש ברוך הוא את השכל שהוא יוכל להכריע בענייניו!

הרי אנחנו חייבים לעשות ולהתנהג כפי הכרעת עומק שכלנו, ועם זאת עלינו לדעת כי התועלת והנזק, ההצלחה ואי ההצלחה הן רק בידי השם יתברך.

ההתלמדות למעשה בעניין האמונה בהשגחה העליונה היא שנתרגל בכל יום, כשאנו שומעים או קוראים על מאורעות שקרו, לטוב או למוטב, שנתעורר מיד לדעת כי מאת השם היה הדבר שהוא יתברך הטוב והמטיב והוא דיין האמת. ויש להתעורר בזה כמה פעמים ביום ובתחילת סדר לימוד המוסר יש לזכור ולעיין אם אומנם התלמדנו בזה במשך היום.

אין כאן המקום להיכנס לענייני הביטחון בה' - על זה תבוא בעזרת ה' מערכה שלמה בשער הרביעי. כאן הננו עוסקים באמונה בהשגחתו יתברך, אשר על זה כתב הרא"ש באורחות חיים סי' כו.

"לבטוח בה' בכל לבבך ולהאמין בהשגחתו הפרטית, ובזה תקיים בלבבך הייחוד השלם בהאמן בו כי עיניו משטטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש

כולם מוזמנים לדרשה המרכזית תשעה באב

מפי ראש הישיבה

הרה"ג דניאל זר שליט"א

שתתקיים ביום שני ליל ט' באב

12.8.24 | בשעה 22:15

בישיבת אור דוד, רחוב הסככים 108 בני ברק

או להאזין לדרשה בקול הלשון
בטלפון: 03-617-11-11

ניתן לצפות בדרשה בשידור חי
באתרנו: www.Rabenu.com